

În temeiul Decretului Președintelui României nr. 509/2009 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 116 alin. (1), (8)-(10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012, precum și ale art. 18 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. ROMTELECOM S.A. ȘI S.C. INES GROUP S.R.L.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 10 august 2011, reclamanta S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Piața Presei Libere, nr. 3, Clădirea City Gate, Turnul de Nord, sector 1, a înaintat Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), în temeiul dispozițiilor art. 4 și 5 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (în continuare, Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010), o sesizare împotriva pârâtei S.C. Ines Group S.R.L. (denumită în continuare *Ines Group*), cu sediul în București, Str. Virgil Madgearu, nr. 2-6, sector 1, București, prin care a solicitat ANCOM:

- să constate încălcarea de către pârâtă a obligației prevăzute de dispozițiile art. 23 din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată¹;

- să dispună obligarea pârâtei ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să pună la dispoziția *Romtelecom*, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, toate informațiile relevante cu privire la abonații *Ines*

¹ În prezent, Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată, este abrogată expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice

Group, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii și fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004².

Sesizarea a fost înregistrată la ANCOM cu nr. SC-19147/10.08.2011.

B. Desfășurarea procedurii

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin Decizia nr. 1484/2011, președintele ANCOM a desemnat Comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Ines Group* (denumită în continuare Comisia), formată din următoarele persoane:

- doamna Alexandra Schinagel-Costea, șef serviciu, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de președinte;

- doamna Sabina Spilcea, consilier juridic, Serviciul Litigii și Protecția Drepturilor Utilizatorilor, Direcția Juridică, în calitate de membru;

- doamna Corina Voicu, expert, Serviciul Reglementări Tarifare și Serviciu Universal, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;

- domnul Ștefan Liscan, expert, Serviciul Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru;

- doamna Mariana Dumitrache, expert, Serviciul Reglementări Comunicații Electronice, Departamentul Reglementare Tehnică, Direcția Executivă Reglementare, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-19953/23.08.2011, Comisia a comunicat *Ines Group* un exemplar al sesizării *Romtelecom*, solicitând părții să depună răspunsul la sesizare în termen de 15 zile de la data comunicării. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-21196/07.09.2011, *Ines Group* a depus răspunsul la sesizare.

În temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, părțile au fost invitate³ la data de 4 octombrie 2011 la sediul central al ANCOM, în vederea dezbaterii litigiului pe fond. În deschiderea ședinței din data de 4 octombrie 2011, *Ines Group* a solicitat Comisiei amânarea dezbaterilor pentru lipsă de apărare. În temeiul dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă, Comisia a admis cererea de amânare a părții și a stabilit următoarea întâlnire a părților în fața ANCOM la data de 11 octombrie 2011. Procesul-verbal al acestei ședințe a fost înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-23118/05.10.2011.

În cadrul întâlnirii din data de 11 octombrie 2011, Comisia a pus în dezbaterile părților excepția de inadmisibilitate a sesizării *Romtelecom* invocată de *Ines Group* prin răspunsul la sesizare. În urma audierii punctelor de vedere exprimate de către părți, Comisia a rămas în pronunțare pe această excepție. Dezbaterile din cadrul acestei ședințe au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-24884/27.10.2011.

La data de 1 noiembrie 2011, în urma analizării legislației relevante din domeniul comunicațiilor electronice, a documentelor depuse la dosarul cauzei, precum și a susținerilor părților din cadrul întâlnirii ce a avut loc la data de 11 octombrie 2011, Comisia a respins excepția de inadmisibilitate a sesizării ridicată de *Ines Group* și a stabilit un nou termen în vederea continuării dezbaterilor pe fond în fața ANCOM pentru data de 9 noiembrie 2011. Aceste aspecte au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-25258/01.11.2011.

În urma ședinței din data de 9 noiembrie 2011⁴, considerând că are toate informațiile necesare în vederea soluționării cauzei, Comisia a declarat dezbaterile închise, precizând că, în conformitate cu prevederile art. 15 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, urmează să comunice părților soluția preliminară.

² Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în domeniul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, în prezent modificată și completată ca urmare a intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2012

³ prin adresele înregistrate la ANCOM cu nr. SC-DJ-22483/26.09.2012, respectiv nr. SC-DJ-22484/26.09.2012

⁴ Proces-verbal înregistrat la ANCOM cu nr. SC-DJ-27885/09.12.2011

La data de 16 august 2012, prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-18214/14.08.2012, Comisia a comunicat părților soluția preliminară, punându-le totodată în vedere că dispun de un termen de 10 zile pentru a depune o cerere motivată în vederea reanalizării acesteia, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010.

Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-18625/23.08.2012, *Ines Group* a solicitat anularea adresei ANCOM nr. SC-DJ-18214/14.08.2012 ca fiind nelegală, precum și emiterea unei decizii a președintelui ANCOM prin care, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, să se ia act de perimarea sesizării. Prin adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-DJ-18700/24.08.2012, Comisia a comunicat *Romtelecom*, în copie, această cerere, punându-i în vedere că poate formula observații în termen de 5 zile de la data comunicării, potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010. *Romtelecom* nu a formulat observații.

Având în vedere complexitatea cauzei, precum și pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, termenul de soluționare a litigiului a fost prelungit în mod succesiv până la data de 9 decembrie 2012, prin deciziile președintelui ANCOM nr. 1794/2011, nr. 363/2012 și nr. 656/2012.

La data de 20 noiembrie 2012, în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, Comisia a prezentat președintelui ANCOM raportul privind soluționarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Ines Group*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În sesizarea înaintată ANCOM, precum și în cadrul dezbaterilor, *Romtelecom* a menționat că, la data de 16 martie 2011, a transmis *Ines Group* adresa nr. 203/09/114/16.03.2011, prin care a solicitat începerea negocierilor în vederea punerii la dispoziția sa a bazei de date cuprinzând informațiile relevante privind abonații *Ines Group*, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, precum și începerea negocierilor potrivit dispozițiilor art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002⁵ pentru deschiderea accesului abonaților *Ines Group* la numerele de telefon alocate *Romtelecom* în vederea furnizării serviciului de informații privind abonații (118119, 118200, 118811, 118932 și 118300). De asemenea, *Romtelecom* a precizat că, prin aceeași adresă, a solicitat *Ines Group* comunicarea unei persoane de contact abilitate să poarte discuțiile aferente solicitării menționate și care să fie responsabilă cu transmiterea proiectelor de contracte. *Romtelecom* a mai arătat că, având în vedere că *Ines Group* nu a dat curs acestor solicitări, la data de 8 aprilie 2011, a revenit prin adresa nr. 203/09/160/08.04.2011. În lipsa oricărui răspuns din partea *Ines Group*, la data de 29 iunie 2011, *Romtelecom* a reiterat, prin intermediul poștei electronice, solicitarea privind punerea la dispoziție a bazei de date cuprinzând informațiile relevante privind abonații *Ines Group*, în condițiile legii.

Având în vedere faptul că, nici până la începutul lunii august 2011, nu a primit un răspuns la solicitările sale, *Romtelecom* a introdus, la data de 10 august 2011, sesizarea nr. 203/03/333/09.08.2011, înregistrată la ANCOM cu nr. SC-19146/10.08.2011.

În susținerea cererii sale, *Romtelecom* a invocat obligația prevăzută de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, care incumbă în sarcina *Ines Group* și potrivit căreia furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante legate de abonații lor, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și

⁵ În prezent, Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare este abrogată expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice

nediscriminatorii. De asemenea, *Romtelecom* a invocat și Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 321/2008⁶, prin care ANCOM a acordat *Romtelecom* dreptul de a utiliza 5 numere naționale scurte de forma 118(xyz) în scopul furnizării de servicii de informații privind abonații (118119, 118200, 118811, 118932 – destinate serviciului de informații privind abonații în limba română, respectiv 118300 – destinat serviciului de informații privind abonații în limba maghiară), emițând în acest sens Licența de utilizare a resurselor de numerotație (denumită în continuare LURN) nr. 13.30/28.11.2008, înlocuită ulterior de LURN nr. 13.33/23.12.2009. Referitor la conținutul obligației legale invocate, *Romtelecom* a arătat că singura situație în care un furnizor de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților poate refuza punerea la dispoziție a unor informații relevante pentru furnizarea serviciilor de informații privind abonații este aceea în care cererea furnizorului de informații privind abonații sau de registre ale abonaților este nerezonabilă. Astfel, în opinia reclamantei, în lipsa unor dovezi care să ateste lipsa de rezonabilitate a cererii formulate, furnizorul de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților nu poate refuza să pună la dispoziție propria bază de date conținând informațiile relevante privind abonații. Totodată, *Romtelecom* a considerat că refuzul nejustificat al *Ines Group* de a pune la dispoziția reclamantei baza de date cu abonații săi, fără a analiza dacă cererea formulată este rezonabilă sau nu, reprezintă din partea pârâtei o încălcare a obligației prevăzute de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003.

Cu privire la analiza încălcării de către pârâtă a obligației reglementate de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, în cuprinsul sesizării, reclamanta a subliniat că aceasta trebuie realizată și în contextul desemnării de către ANCOM a furnizorului de serviciu universal (denumit în continuare FSU), precum și cu luarea în considerare a obligației furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților de a-i fi pus la dispoziție FSU până cel târziu la data de 31 august 2009, în condiții echitabile, obiective, nediscriminatorii și la tarife orientate către costuri, toate informațiile relevante în vederea realizării bazei de date complete, care să includă numerele de telefon și anumite date de identificare ale tuturor abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului. De asemenea, reclamanta a invocat principiul nediscriminării, în baza căruia furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție, la cererea rezonabilă a furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, toate informațiile relevante, în condiții similare cu cele oferite furnizorului de serviciu universal, iar aplicarea acestui principiu se va realiza atât cu privire la tarifele aplicate pentru transmiterea bazelor de date, cât și cu privire la modalitatea și termenul de transmitere a acestora, în măsura în care informațiile relevante solicitate și condițiile asociate transmiterii acestora sunt similare cu cele aplicate în relația cu furnizorul de serviciu universal.

În ceea ce privește necesitatea punerii la dispoziție a tuturor informațiilor relevante pentru furnizarea serviciilor de informații privind abonații, *Romtelecom* a precizat că serviciul său de informații privind abonații a fost lansat comercial în anul 2009, în conformitate cu LURN emisă de către Autoritate, iar refuzul pârâtei de a pune la dispoziție baza de date care să conțină informațiile relevante privind propriii săi abonați prejudiciază grav reclamanta atât în mod direct, prin limitarea numărului de apeluri ale abonaților care nu au posibilitatea efectivă să acceseze informații despre abonații pârâtei, fapt care se reflectă în nivelul de calitate al serviciului de informații privind abonații, dar și al veniturilor generate de furnizarea acestui serviciu, cât și în mod indirect, prin atractivitatea scăzută a acestui serviciu, determinată de existența unei baze de date incomplete.

Având în vedere atât răspunsul *Ines Group*, cât și susținerile acesteia din cadrul ședinței din data de 9 noiembrie 2011, prin intermediul cărora pârâta a învederat motivele lipsei sale de reacție la solicitările reclamantei, *Romtelecom* a precizat, în cadrul aceleiași ședințe, că, în ceea ce privește categoriile de date solicitate, la momentul cererii sale, *Ines Group* pusese deja la

⁶ Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 321/2008 privind alocarea și utilizarea unor numere naționale scurte pentru servicii armonizate la nivel european, cu modificările ulterioare

dispoziția FSU desemnat – i.e. S.C. Infoclick S.A.⁷ (denumită în continuare *Infoclick*) - informațiile relevante cu privire la abonații săi, iar reclamanta, potrivit principiului nediscriminării, nu solicită alte date și condiții decât cele care sunt prevăzute de dispozițiile art. 24 din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011⁸. Cu privire la solicitarea de punere la dispoziție a unui proiect de contract, reclamanta a arătat că, în situația în care *Ines Group* ar fi pus la dispoziția *Romtelecom* un proiect de contract similar cu cel încheiat cu *Infoclick*, negocierile între părți ar fi avansat mult mai repede, deoarece obligația de a pune la dispoziție baza de date conținând informațiile relevante privind abonații trebuie să se realizeze în condiții nediscriminatorii, iar pârâta nu ar putea oferi *Romtelecom* baza de date în alte condiții decât cele oferite *Infoclick*. De asemenea, *Romtelecom* a precizat că era dispusă să pună la dispoziția *Ines Group* propriile proiecte de contract, însă nu a putut face acest lucru deoarece pârâta nu i-a comunicat o persoană de contact și nici nu i-a oferit posibilitatea să lămurească problemele care au apărut ca urmare a transmiterii adreselor. Cu privire la deschiderea accesului abonaților pârâtei către numerele aferente serviciului de informații privind abonații din rețeaua *Romtelecom*, în cadrul întâlnirii din data de 9 noiembrie 2011, reclamanta a precizat că nu a continuat cu această solicitare, deoarece, ulterior primei adrese, a aflat că accesul era deschis.

În ceea ce privește modalitatea de obținere a consimțământului, *Romtelecom* a subliniat că *Ines Group* a obținut deja consimțământul abonaților săi anterior punerii la dispoziție a bazei sale de date către *Infoclick*. Mai mult, reclamanta a apreciat că, potrivit recomandărilor emise de către ANCOM și Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (denumită în continuare ANSPDCP), care se regăsesc și pe site-ul ANCOM, consimțământul se obține o singură dată la modul general, întrucât solicitarea consimțământului abonaților pentru includerea în baza de date a *Infoclick* și, ulterior, o nouă solicitare a consimțământului pentru includerea în baza de date a *Romtelecom* și, eventual, pentru alți furnizori de servicii de informații privind abonații, ar crea o diferență în calitatea bazei de date, diferență care, în opinia reclamantei, nu ar trebui să existe la momentul inițial al punerii la dispoziție a bazei de date; această diferență ar putea apărea doar ulterior, prin exercitarea de către abonați a dreptului de a-și modifica datele sau de a face opoziție cu privire la înscrierea în registre. Cu privire la alegația *Ines Group* potrivit căreia includerea datelor abonaților săi în registrul *Infoclick* nu îndreptățește pârâta să comunice aceste date și către *Romtelecom*, iar, în situația dată, reclamanta ar putea să solicite direct *Infoclick* aceste date, *Romtelecom* a precizat că *Infoclick* nu are aceeași calitate ca și pârâta, deoarece obligațiile impuse prin dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 se referă doar la furnizorii de comunicații electronice care asignează numere de telefon, așa cum este *Ines Group*, or *Infoclick* nu asignează numere de telefon. Totodată, reclamanta a arătat că legislația referitoare la serviciul universal nu a avut drept scop impunerea unui monopol, ci, din contră, liberalizarea pieței serviciilor de informații privind abonații, iar dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 îi conferă dreptul să solicite baza de date conținând informațiile relevante privind abonații *Ines Group*.

Având în vedere că, în cadrul ședinței din data de 11 octombrie 2011, s-a pus în dezbateră părților excepția de inadmisibilitate ridicată de *Ines Group*, *Romtelecom* a solicitat Comisiei respingerea acestei excepții ca nefondată, arătând că pârâta nu face distincție între calitatea de furnizor de serviciu universal, care se dobândește prin desemnarea în conformitate cu dispozițiile Deciziei președintelui ANCOM nr. 7/2011 și calitatea de furnizor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, care îi conferă dreptul de a intra în posesia informațiilor relevante din partea furnizorilor de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților, în condiții nediscriminatorii, echitabile, obiective și orientate către

⁷ În luna iunie 2009, prin Deciziile președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 406/2009 și nr. 407/2009, S.C. INFOCLICK S.A. și S.C. NEWSPHONE HELLAS S.A., reprezentată în România prin NEWSPHONE HELLAS S.A. Atena Grecia Sucursala București, au fost desemnate furnizori de serviciu universal, în vederea punerii la dispoziția utilizatorilor finali a unui serviciu de informații privind abonații și, respectiv, a unui registru al abonaților în formă electronică, pentru o perioadă de 2 ani de la momentul punerii la dispoziția utilizatorilor finali, pentru prima dată, a registrului abonaților și a serviciului de informații privind abonații

⁸ Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011 privind implementarea serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice

costuri, cu respectarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 506/2004 referitoare la obținerea consimțământului abonaților. Cu privire la calitatea în care a formulat sesizarea introdusă la ANCOM, *Romtelecom* a menționat că sesizarea a fost introdusă în virtutea calității sale de furnizor de servicii de informații privind abonații, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 și potrivit LURN care îi conferă dreptul de a utiliza numerele de forma 118(xyz) în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații. *Romtelecom* a mai precizat că pârâtei îi incumbă obligația prevăzută la art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, aceasta fiind un furnizor de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților. Referitor la respectarea termenului de activare a resurselor de numerotație, respectiv a termenului de solicitare a bazei de date de la alți furnizori de servicii de comunicații electronice care asignează numere abonaților, reclamanta a mai precizat că, în cazul în care ANCOM ar fi apreciat că *Romtelecom* nu și-a îndeplinit obligațiile din LURN, ar fi putut dispune retragerea licenței, iar, în ceea ce privește data la care a solicitat altor furnizori să pună la dispoziție informații referitoare la propriii abonați, aceasta reprezintă o decizie pur comercială a companiei, care nu este supusă niciunor termene și, mai mult, termenele stabilite în Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011 sunt aplicabile furnizorilor care atribuie numere de telefon abonaților doar în relația cu FSU.

În drept, în sprijinul cererii sale, *Romtelecom* a invocat prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, precum și Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010.

B. Susținerile pârâtei

În ceea ce privește solicitarea *Romtelecom* privind constatarea încălcării de către pârâtă a obligației prevăzute de dispozițiile art. 23 din Legea nr. 304/2003 și obligarea acesteia să pună la dispoziția reclamantei, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, toate informațiile relevante privind abonații săi, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii și fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004, prin răspunsul la sesizare, precum și în cadrul întâlnirii din data de 11 octombrie 2011, *Ines Group* a solicitat Comisiei respingerea sesizării ca inadmisibilă, prezentând mai multe argumente în acest sens.

În primul rând, *Ines Group* a invocat lipsa calității de furnizor de serviciu universal a *Romtelecom*, arătând că aceasta din urmă nu a făcut dovada desemnării sale ca furnizor de serviciu universal în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților și nici nu ar fi putut produce o asemenea dovadă, din moment ce singura decizie prin care s-a acordat această calitate a fost aceea emisă consorțiului format din *Infoclick* și S.C. Newsphone Hellas S.A. De asemenea, pârâta a arătat că, în opinia sa, nu rezultă temeiul de fapt și de drept pentru solicitarea de către *Romtelecom* a resurselor de numerotație de forma 118(xyz), iar pârâta nu deține informații cu privire la preconstituirea de către reclamantă a dreptului de a furniza informații referitoare la abonații altor rețele de comunicații electronice. De altfel, *Ines Group* a mai precizat că *Romtelecom* nu a indicat categoriile de date solicitate, în condițiile în care baza de date a abonaților pârâtei conține mai multe categorii de date în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001⁹, precum și ale Legii nr. 506/2004, care nu pot fi comunicate terților.

În al doilea rând, prin raportare la actele normative care reglementează furnizarea serviciilor de informații privind abonații și desemnarea furnizorului de serviciu universal, în opinia pârâtei *Romtelecom* nu a respectat termenul de activare a resurselor de numerotație, respectiv termenul de solicitare a bazei de date de la alți furnizori de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere abonaților, termene prevăzute de Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011. *Ines Group* a solicitat Comisiei să analizeze acest aspect prin prisma dreptului suveran al abonatului de a avea acces la serviciile de informații privind abonații, în contextul în care, din punctul de vedere al pârâtei, abonații au avut acces la serviciul de

⁹ Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare

informații privind abonații oferit de *Infoclick*, astfel încât afirmația *Romtelecom* cu privire la existența unui prejudiciu adus utilizatorului final în ceea ce privește posibilitatea de a obține o informație referitoare la un abonat al unei alte rețele de telefonie este nefondată. Totodată, pârâta a opinat că, prin coroborarea art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 cu art. 2 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011, se desprinde posibilitatea interpretării exclusiv a drepturilor furnizorului de serviciu universal, și nu ale tuturor furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice.

Ines Group a mai susținut că, în accepțiunea sa, orice furnizor de servicii de comunicații electronice are vocația de a furniza și un serviciu de informații privind abonații, dar numai în ceea ce privește baza de date cu propriii abonați, cu excepția cazului în care a fost desemnat FSU, caz în care poate furniza informații și despre abonații celorlalți furnizori, această vocație fiind cuprinsă în art. 2 alin. (3) din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011.

Referitor la furnizarea de către *Romtelecom* a serviciului de informații privind abonații, *Ines Group* a menționat că, deși reclamanta a primit o anumită numerotație și a activat un serviciu de informații privind abonații, aceasta are posibilitatea de a furniza serviciul de informații privind abonații exclusiv pentru propriii abonați și doar în legătură cu baza de date a abonaților săi.

În ceea ce privește motivarea *Romtelecom* referitoare la categoriile de date solicitate pentru furnizarea serviciului de informații privind abonații din cadrul întâlnirii din data de 9 noiembrie 2011, *Ines Group* a menționat că informațiile cu privire la abonații serviciilor de telefonie sunt confidențiale și, în consecință, nu pot fi puse la dispoziția altor furnizori, deoarece aceste informații ar putea fi valorificate.

Cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, pârâta a subliniat că prevederile legale menționate nu pot fi scoase din contextul legii, deoarece se referă la serviciul universal și creează obligații în sarcina celorlalți furnizori de servicii de comunicații electronice cu respectarea drepturilor suverane ale abonaților și cu respectarea drepturilor furnizorilor de servicii de informații privind abonații care sunt desemnați în conformitate cu legea care reglementează procedura de dobândire a calității de furnizor de serviciu universal. Pârâta a mai completat că există o ușoară incoerență din punct de vedere legislativ, mai precis o inarticulare între prevederile care reglementează alocarea resurselor de numerotație și LURN și prevederile Legii nr. 304/2003, în sensul existenței posibilității pentru un furnizor să solicite o numerotație pe care poate să o folosească în afara prevederilor reglementate special prin lege și prin Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011. Mai mult, pârâta a subliniat faptul că niciun alt furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care are dreptul de a furniza servicii de informații privind abonații prin intermediul unui număr scurt de forma 118(xyz), nu i-a solicitat în mod formal punerea la dispoziție a bazei de date conținând datele de identificare ale abonaților săi.

În cadrul dezbaterilor din data de 9 noiembrie 2011, *Ines Group* a precizat că, în contextul în care ar admite ceea ce Comisia a reținut în procesul-verbal de respingere a excepției de inadmisibilitate, în sensul că aplicarea dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 ar permite oferirea serviciului de informații privind abonații pe baze comerciale, solicitarea *Romtelecom* nu este tangentă cu ceea ce reprezintă o cerere de ofertă în materie comercială și pârâtei nu i se poate impune obligația de a contracta cu reclamanta, având în vedere că ne aflăm pe tărâm comercial.

Cu privire la afirmațiile *Romtelecom* referitoare la obținerea consimțământului abonaților pârâtei pentru includerea în baza sa de date, *Ines Group* a solicitat Comisiei să consemneze că sunt două situații distincte, respectiv, pe de o parte, faptul că pârâta, în conformitate cu obligațiile impuse de Decizia nr. 7/2011, a pus la dispoziția *Infoclick* baza de date în calitatea acesteia de furnizor de serviciu universal desemnat în condițiile legii, abonații săi fiind informați cu privire la acest drept, iar, pe de altă parte, situația actuală, în care, având în vedere că este vorba de o cerere care se circumscrie unui cadru concurențial, comercial, pârâta nu are nicio obligație de a-i da curs. Totodată, *Ines Group* a precizat că, având în vedere că baza de date a fost creată ca urmare a încheierii unor contracte de furnizare de servicii de comunicații electronice, care au fost consecința unor oferte comerciale, ar trebui să obțină din nou acordul abonaților săi, ceea ce ar necesita o perioadă de timp îndelungată.

În cuprinsul adresei înregistrate la ANCOM cu nr. SC-18625/23.08.2012, transmisă ca urmare a comunicării soluției preliminare, *Ines Group* a solicitat anularea soluției preliminare ca fiind nelegală, invocând încălcarea normelor de procedură și nerespectarea condițiilor de fond și formă ale unei soluții preliminare prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, mai precis nerespectarea prevederilor art. 15 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, potrivit căroră „*Comisia redactează o soluție preliminară care se comunică părților*”, în sensul că soluția preliminară transmisă trebuia să emane de la Comisia desemnată în condițiile legii să soluționeze litigiul, purtând semnătura membrilor acelei comisii și nicidecum pe cea a președintelui ANCOM. Totodată, pârâta a mai invocat și nerespectarea condițiilor de fond și formă ale unei decizii de soluționare a litigiului, așa cum este aceasta definită la art. 36 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, respectiv la art. 18 alin. (1) și (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010.

Cu privire la solicitarea privind emiterea unei decizii prin care să se ia act de primirea sesizării *Romtelecom*, formulată prin intermediul aceleiași adrese, pârâta a precizat că nu a fost respectat termenul de soluționare a litigiului, de maximum 4 luni de la data introducerii sesizării, care se regăsește atât la art. 19 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, cât și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, care dispune imperativ la art. 116 alin. (8) faptul că „*litigiul va fi soluționat prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult 4 luni de la data sesizării*”. În această privință, pârâta a arătat că perioada de timp scursă între data sesizării - 10 august 2011 - și data emiterii actului administrativ, respectiv soluția preliminară - 14 august 2012 - este mai mare de un an și a depășit termenul impus de legiuitor pentru soluționarea unui litigiu, așadar în speță a intervenit primirea. În completarea acestor susțineri, pârâta a mai menționat că, dacă s-ar fi aflat în situația prevăzută la art. 19 alin. (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, președintele Autorității era ținut să emită o decizie de prelungire a termenului de soluționare a prezentului litigiu, fapt despre care nu are cunoștință.

III. Opinia Comisiei

A. Competența ANCOM

Ca o precizare preliminară, dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002¹⁰, care reglementau, la data introducerii sesizării, competența ANCOM de soluționare a litigiilor între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice, au fost abrogate expres, în prezent fiind aplicabile prevederile art. 116 și 117 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011¹¹, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 140/2012 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011). Prin urmare, analiza competenței Autorității în prezenta cauză se va raporta la prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, una dintre funcțiile ANCOM este aceea de „*organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii*”, iar, potrivit prevederilor art. 116 alin. (1), (8) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, „*Art. 116 - (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții ori între astfel de furnizori și persoane având calitatea*

¹⁰ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare

¹¹ Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 925 din data de 27 decembrie 2011

de furnizori în alte state membre ale Uniunii Europene care solicită sau beneficiază de acces ori interconectare în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului.

[...]

(8) Litigiul va fi soluționat prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care, în funcție de complexitatea litigiului sau de impactul acestuia asupra pieței comunicațiilor electronice, un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(11) Deciziile emise de președintele ANCOM în condițiile prezentului articol constituie acte administrativ-jurisdicționale, putând fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare”.

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANCOM are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, apărute în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile legislației primare sau secundare în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, persoanele interesate având posibilitatea de a se adresa ANCOM în vederea soluționării acestor litigii.

În cauza de față, *Romtelecom* a solicitat ANCOM să constate încălcarea de către *Ines Group* a obligației ce îi revine potrivit dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 304/2003 și, pe cale de consecință, să dispună obligarea pârâtei ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să pună la dispoziția reclamantei, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, toate informațiile relevante cu privire la abonații pârâtei, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii și fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004.

În motivarea cererii sale, *Romtelecom* a invocat, în esență, încălcarea de către *Ines Group* a obligațiilor stabilite de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003.

Având în vedere că obiectul sesizării vizează obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, ANCOM este competentă să soluționeze sesizarea *Romtelecom*.

Având în vedere aspectele menționate, Comisia urmează a se pronunța asupra solicitării reclamantei pe baza susținerilor scrise și orale ale celor două părți, precum și a documentelor depuse la dosarul cauzei și a legislației aplicabile în domeniul comunicațiilor electronice.

B. Aspecte procedurale

În urma analizei aspectelor procedurale învederate de *Ines Group* în adresa înregistrată la ANCOM cu nr. SC-18625/23.08.2012, transmisă ca urmare a comunicării soluției preliminare, prin care a solicitat președintelui ANCOM să dispună anularea soluției preliminare ca nelegală, precum și emiterea unei decizii prin care să se ia act de primirea sesizării *Romtelecom*, apreciem că se impun următoarele precizări:

i) În primul rând, reamintim că activitatea de soluționare a litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ce intră în competența ANCOM se realizează în conformitate cu prevederile art. 116 și 117 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, cu procedura administrativ-jurisdicțională stabilită prin Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, precum și cu prevederile Codului de procedură civilă (cu ale cărui prevederi, în calitate de normă generală, se completează dispozițiile normei speciale reprezentate de Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010).

În al doilea rând, referitor la motivul de nelegalitate a soluției preliminare invocat de pârâtă, și anume cel privind persoana semnatară a acesteia, pârâta apreciind că astfel nu au fost respectate condițiile de fond și formă ale unei soluții preliminare prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, precizăm că, potrivit dispozițiilor art. 15 din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 480/2010, „În urma analizării tuturor informațiilor și în urma audierii punctelor de vedere exprimate în cauză, în cazul în care litigiul este soluționat pe fond, Comisia redactează o soluție

preliminară care se comunică părților". Astfel, prin dispozițiile normative anterior enunțate, legiuitorul a stabilit că raționamentul care stă la baza soluției preliminare trebuie să aparțină comisiei responsabile cu soluționarea litigiului. Totodată, legiuitorul a stabilit că aceasta se comunică părților. De asemenea, se poate observa că legiuitorul nu a impus o anumită modalitate sau formă în care soluția preliminară ar trebui comunicată părților, ci doar a impus ca acest raționament să fie adus la cunoștința părților pentru ca acestea să fie pe deplin în măsură să își exercite dreptul la apărare, respectiv pentru a putea formula, dacă apreciază de cuviință, cerere de reanalizare. Or, faptul că soluția preliminară pronunțată de Comisie a fost comunicată prin intermediul unei adrese (astfel încât să li se aducă la cunoștință părților și dreptul pe care îl au conform prevederilor art. 16 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010) care poartă semnătura președintelui ANCOM nu reprezintă, nicidecum, dovada unei încălcări a normelor art. 15 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, ci, din contră, proba absolută a îndeplinirii obligației de comunicare instituită de legiuitor și, totodată, a respectării dreptului la apărare al părților. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, președintele instituției *„reprezintă ANCOM în raporturile cu Parlamentul, Guvernul, ministerele, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate”*, așadar adresa prin care a fost comunicată soluția preliminară a fost semnată, în conformitate cu legea, de către președintele ANCOM. În concluzie, nu se poate susține că adresa prin care a fost comunicată soluția preliminară a fost întocmită cu nerespectarea unei eventuale forme cerute de lege sau de către o persoană necompetentă. Mai mult, lecturând adresa ANCOM nr. SC-DJ-18214/14.08.2012, cu precădere după partea introductivă referitoare la posibilitatea formulării de către părțile în litigiu a unei cereri de reanalizare, se poate observa că aceasta conține raționamentul care a stat la baza unei hotărâri de admitere a sesizării formulate de *Romtelecom* (expus sub titulatura *„Soluție preliminară privind litigiul dintre Romtelecom și Ines Group”*), iar o serie de sintagme utilizate, precum *„Soluția Comisiei”, „Comisia arată că”, „Pentru a se pronunța asupra acestui capăt de cerere, Comisia”, „Comisia va face în continuare o serie de precizări”, „Față de considerentele prezentate mai sus, Comisia propune”*, fac dovada deplină a faptului că raționamentul care a stat la baza hotărârii prealabile de admitere a sesizării *Romtelecom* aparține comisiei responsabile cu soluționarea litigiului dintre cei doi furnizori și nu președintelui ANCOM, semnatarul adresei prin care a fost comunicat părților raționamentul în cauză. De altfel, exemplarul rămas la dosarul cauzei poartă atât semnăturile membrilor comisiei, cât și pe cea a președintelui ANCOM, aspect de care pârâta are cunoștință, întrucât la momentul la care i-a fost înmânat un exemplar al adresei, i-a fost prezentat exemplarul rămas în posesia ANCOM pe care a înțeles, de altfel, să aplice ștampila cu numărul său de înregistrare (1866/16.08.2012), dovadă a luării la cunoștință.

În ceea ce privește calificarea de către *Ines Group* a adresei amintite anterior ca fiind un act administrativ, precizăm că, din analiza conținutului adresei nr. SC-DJ-18214/14.08.2012, se poate observa că emitentul acesteia a menționat expres temeiul de drept în baza căruia a înțeles să realizeze comunicarea respectivă, în speță art. 15 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010. Totodată, în cuprinsul adresei în cauză se face vorbire și despre dreptul oricăreia dintre părți de a solicita Comisiei reanalizarea soluției preliminare. Mai mult, se poate observa că aceasta cuprinde raționamentul pe care Comisia și l-a format până la momentul respectiv cu privire la aspectele sesizate de *Romtelecom*.

Pe cale de consecință, analizând conținutul actului juridic supus calificării, rezultă, fără echivoc, faptul că acesta reprezintă o soluție preliminară în sensul dispozițiilor Deciziei președintelui ANCOM nr. 480/2010.

De asemenea, pentru ca un act juridic să fie calificat drept act administrativ, acesta trebuie să fie de natură a produce efecte juridice. Actul administrativ a fost definit de legiuitor prin normele de contencios administrativ. Astfel, conform prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, actul administrativ este definit ca fiind *„actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”*.

Așadar, pentru a putea fi calificată ca fiind act administrativ, adresa ANCOM nr. SC-DJ-18214/14.08.2012, prin care pârâtei i-a fost comunicată soluția preliminară redactată de Comisia

responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Ines Group*, ar fi trebuit să dea naștere, să modifice sau să stingă raporturi juridice. Or, soluția preliminară nu este aptă să dea naștere, să modifice sau să stingă raporturi juridice, ci reprezintă o expunere a aspectelor de fapt și de drept dezbătute în cadrul litigiului și, totodată, o imagine a procesului logico-juridic realizat de Comisie până la momentul redactării soluției preliminare. Instituția soluției preliminare a fost reglementată de legiuitor ca o pârgie menită să sprijine dreptul la apărare al părților și, totodată, să garanteze contradictorialitatea care caracterizează activitatea administrativ-jurisdicțională, și nu ca un instrument menit să intervină în raporturile juridice dintre părți. Astfel, soluția preliminară permite părților din litigiu să ia cunoștință atât de modalitatea în care Comisia a înțeles să analizeze chestiunile de fapt și să interpreteze aspectele de drept, cât și de eventuala hotărâre pe care Comisia ar înțelege să o pronunțe în lipsa altor probe și informații noi aduse la cunoștința Autorității prin intermediul unei cereri de reanalizare. Așadar, scopul soluției preliminare este acela de a face cunoscute părților, înainte de emiterea deciziei președintelui ANCOM prin care se soluționează litigiul, argumentele legale care fundamentează raționamentul logico-juridic ce stă la baza soluției de admitere sau respingere a sesizării reclamantei.

În același timp, soluția preliminară permite părților să furnizeze noi informații cu privire la aspectele despre care apreciază că nu au fost analizate în mod corespunzător de Comisie și să solicite reanalizarea acestora. Însă, în niciun caz, soluția preliminară nu este de natură a produce efecte în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, patrimoniul părților, respectiv totalitatea drepturilor și obligațiilor acestora, nefiind influențat sub nicio formă de comunicarea soluției preliminare.

De altfel, însuși legiuitorul a stabilit, prin intermediul dispozițiilor Deciziei președintelui ANCOM nr. 480/2010, că singurul act din cadrul procedurii administrativ-jurisdicționale apt să dea naștere, să modifice sau să stingă raporturi juridice este decizia prin care se soluționează litigiul. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (2) din actul normativ menționat, „*Decizia este obligatorie pentru părți*”. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 116 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, „*Deciziile emise de președintele ANCOM în condițiile prezentului articol constituie acte administrativ-jurisdicționale, putând fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare*”.

Desigur, pe parcursul desfășurării procedurii de soluționare a litigiilor sunt emise și alte înscrisuri (procese-verbale ale întâlnirilor – art. 9 alin. (3) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, solicitări de informații – art. 13 din același act normativ, soluție preliminară – art. 15 din actul normativ menționat), însă acestora nu le-a fost atribuită de legiuitor calitatea de act administrativ-jurisdicțional, scopul și natura acestora fiind de a pregăti emiterea actului administrativ-jurisdicțional reprezentat de decizia președintelui ANCOM și nu de a da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice prin ele însele.

În concluzie, în raport cu considerentele expuse, Comisia apreciază că soluția preliminară a fost emisă cu respectarea tuturor condițiilor impuse atât de legislația primară, cât și de cea secundară și nu poate fi considerată ca fiind nelegală.

ii) Referitor la solicitarea *Ines Group* privind emiterea unei decizii de către președintele ANCOM prin care să se ia act de perimarea sesizării *Romtelecom*, întemeiată pe argumentul potrivit căruia perimarea a intervenit întrucât litigiul nu a fost soluționat în termen de 4 luni de la depunerea sesizării de către *Romtelecom*, facem următoarele precizări. Instituția perimării a fost reglementată de legiuitor sub forma unei sancțiuni procedurale menite să pedepsească partea reclamantă care a lăsat pricina în nelucrare din vina sa – adică nu a săvârșit niciun act de procedură în vederea judecării cauzei – o anumită perioadă de timp stabilită de legiuitor. Consecința perimării este stingerea actelor de procedură efectuate în cauză.

Pe cale de consecință, pentru a putea fi pusă în discuție perimarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Ines Group*, litigiul ar fi trebuit să rămână în nelucrare, iar neîndeplinirea actelor de procedură să fie datorată culpei *Romtelecom*. Or, *Ines Group* a invocat doar nerespectarea termenului de soluționare a litigiului prevăzut de art. 19 alin. (1) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, potrivit căruia „*Decizia prin care președintele ANCOM soluționează litigiul va fi emisă în termen de 4 luni de la data sesizării ANCOM ori, după caz, de la data prevăzută la art. 6 alin. (3) sau la art. 21 alin. (2)*”. De altfel, chiar în cuprinsul Deciziei președintelui ANCOM nr.

480/2010, legiuitorul a prevăzut cazurile în care intervine perimarea. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 12 din decizia menționată, „Art. 12 - (1) În cazul în care apreciază că pot soluționa litigiul pe cale amiabilă, părțile, de comun acord, pot solicita Comisiei, o singură dată, suspendarea litigiului, în vederea continuării negocierilor.

(2) În toate cazurile de suspendare a litigiului, dacă, în termen de două luni de la data suspendării, părțile nu solicită reluarea dezbaterilor, Comisia va constata perimarea sesizării” (subl.ns.)

Așadar, pentru a putea lua în considerare susținerile *Ines Group*, Comisia ar fi trebuit să constate faptul că litigiul a rămas în nelucrare din vina *Romtelecom* pentru o perioadă mai mare de 2 luni, în caz contrar neputând fi pusă în discuție instituția perimării.

Or, având în vedere succesiunea actelor de procedură îndeplinite în cadrul litigiului¹², este evident faptul că litigiul nu a rămas în nelucrare, prin urmare susținerile pârâtei referitoare la intervenția sancțiunii perimării sesizării *Romtelecom* nu pot fi reținute.

În ceea ce privește susținerile pârâtei referitoare la nerespectarea termenului impus de legiuitor pentru soluționarea litigiului dintre *Romtelecom* și *Ines Group*, apreciem că nici acestea nu pot fi reținute. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) și (2) din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010, „(1) Decizia prin care președintele ANCOM soluționează litigiul va fi emisă în termen de 4 luni de la data sesizării ANCOM ori, după caz, de la data prevăzută la art. 6 alin. (3) sau la art. 21 alin. (2).

(2) În situații excepționale, în funcție de complexitatea litigiului sau de impactul acestuia asupra pieței comunicațiilor electronice, acest termen poate fi prelungit prin decizie a președintelui ANCOM” (subl.ns.)

Dispoziții similare celor anterior enunțate se regăsesc și în cuprinsul art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, respectiv art. 116 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

Așadar, potrivit reglementării menționate, legiuitorul a stabilit un termen de referință de 4 luni în care un litigiu între doi furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice urmează a fi soluționat, însă, totodată, a prevăzut și posibilitatea prelungirii acestuia, în situația în care președintele ANCOM apreciază că impactul litigiului asupra pieței comunicațiilor electronice sau complexitatea acestuia impun acest lucru. De altfel, chiar pârâta, în cuprinsul cererii de reanalizare, a admis posibilitatea prelungirii termenului de soluționare a litigiului, caz în care „Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații era ținut să dea o decizie prin care să prelungească termenul”.

În speța de față, președintele ANCOM a prelungit în mod succesiv termenul de soluționare a litigiului prin deciziile nr. 1794/09.12.2011, nr. 363/09.04.2012 și nr. 656/09.08.2012¹³, până la data de 9 decembrie 2012.

Pentru toate considerentele mai sus enunțate, apreciem că susținerile reclamantei referitoare la încălcarea prevederilor art. 19 din Decizia președintelui ANCOM nr. 480/2010 sunt nefondate.

C. Fondul

¹² - 10.08.2011 – depunerea sesizării de către *Romtelecom*;

- 23.08.2011 – comunicarea sesizării către *Ines Group* în vederea formulării unui răspuns cu privire la aceasta;

- 07.09.2011 – depunerea răspunsului *Ines Group* cu privire la sesizarea *Romtelecom*;

- 26.09.2011 – convocarea părților în fața Comisiei pentru data de 04.10.2011;

- 04.10.2011 – întâlnirea părților în fața Comisiei (a fost stabilită o nouă întâlnire pentru data de 11.10.2011);

- 11.10.2011 - întâlnirea părților în fața Comisiei (Comisia a rămas în pronunțare asupra excepției inadmisibilității invocate de *Ines Group*);

- 01.11.2011 – ca urmare a respingerii excepției, Comisia a convocat părțile pentru data de 09.11.2011;

- 09.11.2011 – întâlnirea părților în fața Comisiei (Comisia a rămas în pronunțare asupra fondului litigiului);

- 14.08.2012 – Comisia a redactat soluția preliminară, aceasta fiind comunicată părților la data de 16.08.2012;

- 23.08.2012 – *Ines Group* a depus cerere de reanalizare a soluției preliminare;

- 24.08.2012 – Comisia a comunicat *Romtelecom* cererea de reanalizare formulată de *Ines Group*.

¹³ deciziile menționate se regăsesc la dosarul cauzei și pot fi oricând consultate de către părți la sediul ANCOM

C. I. Precizări prealabile

Comisia precizează că, urmare a transpunerii noului cadru european de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice în legislația națională, la data de 27 decembrie 2011 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, care a reunit într-un singur act normativ o serie de norme juridice situate la nivelul legislației primare referitoare la reglementarea domeniului comunicațiilor electronice. Ca o consecință a procesului de sistematizare a legislației, la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011, au fost abrogate expres o serie de acte normative, printre care și Legea nr. 304/2003.

De asemenea, la data de 26 aprilie 2012 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2012, care transpune prevederile cadrului european de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal.

În ceea ce privește obligația furnizorilor de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii, Comisia consideră oportune unele precizări preliminare referitoare la dispozițiile legale considerate relevante pentru soluționarea prezentului litigiu. Astfel, în analiza respectării de către părțile a acestei obligații, Comisia va avea în vedere dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, care reglementau această obligație atât la momentul primei solicitări a reclamantei, și anume la data de 16 martie 2011, cât și la data introducerii sesizării la ANCOM. Astfel, potrivit acestor prevederi legale, *„Furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii”*.

În prezent, ca urmare a abrogării Legii nr. 304/2003 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, obligația a cărei verificare se realizează prin intermediul prezentului litigiu face obiectul reglementării dispozițiilor art. 69 alin. (2)¹⁴ din actul normativ indicat, care sunt identice cu cele ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, stabilind aceeași obligație legală în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților.

În ceea ce privește modalitatea de constituire a bazei de date, respectiv modalitatea de obținere a consimțământului abonaților în vederea includerii datelor lor cu caracter personal într-o astfel de bază de date care să poată fi pusă la dispoziția oricărui furnizor de servicii de informații privind abonații ce o va solicita, Comisia va ține cont în soluționarea prezentului litigiu și de considerentele Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare CJUE) cu privire la interpretarea prevederilor art. 12¹⁵ din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, statuate în Hotărârea pronunțată la data de 5 mai 2011 în cauza C-543/09 (Deutsche Telekom AG vs. Bundesrepublik Deutschland). Conform CJUE, textul art. 12 din Directiva 2002/58/CE trebuie interpretat în sensul că, în situația în care, la momentul obținerii consimțământului abonaților cu privire la includerea datelor lor cu caracter personal într-o bază de date în vederea punerii la dispoziția publicului a unui registru public al abonaților sau a unui serviciu de informații privind abonații, furnizorul care a solicitat aceste date a informat abonații cu privire la scopul colectării lor și la faptul că acestea sunt susceptibile de a fi comunicate și altor furnizori de registre sau de servicii de informații, atunci datele astfel obținute pot fi puse la dispoziția unor terți furnizori de registre sau de servicii de informații, fără ca această transmitere să

¹⁴ „Art. 69 - (2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.”

¹⁵ Transpus în legislația națională de dispozițiile art. 11 din Legea nr. 506/2004, în prezent modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2012

fie condiționată de obținerea unui nou consimțământ al abonaților respectivi. În acest context, CJUE a subliniat faptul că exprimarea consimțământului de către abonați privește finalitatea publicării datelor lor cu caracter personal în bazele de date destinate punerii la dispoziția publicului a unui registru public al abonaților sau furnizării unui serviciu de informații privind abonații, din punctul de vedere al scopului vizat, iar nu identitatea furnizorului căruia îi sunt necesare aceste baze de date. Astfel, s-a apreciat că, din moment ce un abonat și-a exprimat consimțământul cu privire la prelucrarea datelor sale cu caracter personal de către un anumit furnizor cu scopul realizării de către acesta din urmă a unui registru public al abonaților sau a furnizării unui serviciu de informații privind abonații, **punerea acestor date la dispoziția unui alt furnizor care intenționează să ofere aceleași servicii, fără obținerea unui nou consimțământ al abonatului respectiv, nu poate aduce atingere esenței dreptului la protecția datelor cu caracter personal**¹⁶. De asemenea, CJUE a evidențiat că prevederile art. 12 din Directiva 2002/58/CE nu conferă abonatului dreptul de a dispune selectiv publicarea datelor sale personale în beneficiul anumitor furnizori de registre sau de servicii de informații privind abonații. **Astfel, în măsura în care abonatul a consimțit ca datele sale să fie aduse la cunoștința publicului prin includerea lor într-un registru al abonaților cu o finalitate specifică, atunci acesta nu va avea în general interesul de a se opune publicării aceluiași date într-un alt registru al abonaților având același scop**¹⁷.

În ceea ce privește informațiile considerate „relevante” în sensul dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, Comisia va avea în vedere dispozițiile art. 24 din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011.

C.II. Soluționarea sesizării

1. Capătul de cerere privind constatarea încălcării obligației prevăzute de dispozițiile art. 23 din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată

Pentru a se putea pronunța asupra acestui capăt de cerere, Comisia, având în vedere că motivarea în drept a sesizării a vizat dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, iar motivarea în fapt a urmărit să evidențieze încălcarea de către *Ines Group* a obligației de a pune la dispoziția *Romtelecom*, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, baza de date cuprinzând abonații săi, precizează că urmează să se pronunțe cu privire la constatarea încălcării obligației prevăzute de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, nu și a celorlalte obligații prevăzute la art. 23. În acest sens, Comisia va avea în vedere totalitatea elementelor învederate la pct. C.I. și considerate ca fiind relevante în analiza respectării de către *Ines Group* a obligației prevăzute de art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003. Totodată, în vederea stabilirii existenței unei încălcări a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 de către *Ines Group*, Comisia va analiza atât rezonabilitatea cererii *Romtelecom*, cât și respectarea condițiilor în care pârâta avea obligația să pună la dispoziția reclamantei baza de date cu propriii abonați.

De asemenea, având în vedere diferendele existente între părți în legătură cu interpretarea și aplicabilitatea acestor prevederi legale, atât în ceea ce privește calitatea în care *Romtelecom* a solicitat *Ines Group* baza de date cuprinzând abonații acesteia, cât și sfera persoanelor cărora le incumbă obligația impusă de prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, Comisia va face în continuare o serie de precizări cu privire la aceste aspecte.

1.1. Furnizarea de servicii de informații privind abonații și/sau de registre ale abonaților de către *Romtelecom*

¹⁶ A se vedea considerentul nr. 65 din Hotărârea CJUE pronunțată în Cauza C-543/09

¹⁷ A se vedea considerentul nr. 62 din Hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-543/09

Analizată independent de furnizarea serviciilor de comunicații electronice, furnizarea de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, ca servicii de conținut, nu este supusă în România vreunei obligații specifice de licențiere, autorizare sau înregistrare în acest scop.

Totuși, furnizarea efectivă de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților presupune în mod inerent prelucrarea unor date cu caracter personal, așa cum este definit acest concept potrivit dispozițiilor art. 3 lit. b) din Legea nr. 677/2001. În conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) din acest act normativ, ANSPDCP trebuie notificată în legătură cu efectuarea oricărei prelucrări de date cu caracter personal.

În consecință, orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a furniza în România servicii de informații privind abonații sau registre ale abonaților, fiind însă ținută de obligația de a transmite ANSPDCP, în condițiile legii, o notificare la momentul efectuării de prelucrări de date cu caracter personal.

Așadar, această activitate nu este rezervată furnizorilor de servicii de comunicații electronice. Însă, în măsura în care un furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului dorește să asigure, prin forțe proprii, și un serviciu de informații privind abonații, trebuie să solicite ANCOM alocarea, prin LURN, a unui număr național destinat asigurării serviciilor de informații privind abonații, de forma 118(xyz). În același timp, un furnizor de servicii de informații privind abonații care nu are și calitatea de furnizor de servicii de comunicații electronice, nefiind, deci, titular al unei licențe pentru numere 118(xyz), va deveni client al unui furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, acesta din urmă asignându-i un număr de telefon în vederea asigurării serviciului de conținut (i.e. serviciul de informații privind abonații).

Astfel, punctul 2.6 din Anexa nr. 1 la Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 338/2010 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice are în vedere această realitate juridică și prevede expres faptul că *„orice furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului are dreptul să asigure servicii de informații privind abonații sau să publice registre ale abonaților, cu respectarea prevederilor din legislația în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal”*.

În scopul facilitării furnizării serviciilor de informații privind abonații, Planul național de numerotație (denumit în continuare PNN), adoptat prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2895/2007, cu modificările ulterioare, cuprinde, printre resursele de numerotație care pot fi alocate furnizorilor de servicii de comunicații electronice în vederea utilizării acestora, numere naționale destinate asigurării serviciilor de informații privind abonații. Aceste numere naționale sunt de forma 118(xyz).

Având în vedere specificul destinației numerelor de forma 118(xyz), prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 321/2008 a fost stabilită o procedură specială de alocare și utilizare a acestor resurse de numerotație.

În acest context, la art. 2 din Decizia președintelui ANRCTI nr. 321/2008 a fost definit serviciul de informații privind abonații ca fiind *„structura organizată de date de identificare ale abonațiilor serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, în formă electronică, accesibilă publicului printr-un serviciu de consultare, prin formarea unui număr național scurt de forma 118(xyz) care furnizează utilizatorului acestui serviciu informații privind numărul sau, după caz, numerele de telefon sau de fax al/ale abonatului”*.

Potrivit dispozițiilor art. 7 din Decizia președintelui ANRCTI nr. 321/2008, serviciile de informații privind abonații furnizate prin intermediul numerelor naționale scurte de forma 118(xyz) îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) accesarea și furnizarea informațiilor privind abonații se realizează vocal sau prin SMS;
- b) oferă informații cu privire la abonații furnizorilor de servicii de comunicații electronice care asignează numere în vederea furnizării propriilor servicii;
- c) accesul la acest serviciu permite căutarea numerelor de telefon și de fax ale abonaților, pe baza numelui și, dacă este cazul, pe baza unui număr limitat de alți parametri.

Constatând îndeplinirea tuturor condițiilor de formă și de fond dispuse prin Decizia președintelui ANRCTI nr. 321/2008, ANCOM a emis *Romtelecom* LURN nr. 13.30/28.11.2008, prin care a acordat acestui furnizor dreptul de a utiliza, printre altele, numărul național scurt 118932 în scopul furnizării unui serviciu de informații privind abonații.

ANCOM subliniază că, din coroborarea dispozițiilor art. 7 alin. (5) și ale art. 16 din Decizia președintelui ANRCTI nr. 321/2008, rezultă că, la momentul îndeplinirii formalităților în vederea acordării dreptului de utilizare a unor numere naționale scurte de forma 118(xyz), *Romtelecom* avea posibilitatea să își asume că va asigura prin forțe proprii furnizarea de servicii de informații privind abonații ca servicii de conținut sau să se asocieze cu o terță persoană care să asigure serviciile de informații privind abonații în sensul furnizării conținutului. În cea din urmă ipoteză, *Romtelecom* se putea limita la activitatea de furnizare a serviciului de comunicații electronice, respectiv a conexiunii între apelant (persoana care caută să afle anumite informații despre abonații serviciilor de comunicații electronice) și apelat (persoana care oferă informații despre abonații serviciilor de comunicații electronice).

În cadrul procedurii de alocare organizate în conformitate cu dispozițiile Deciziei președintelui ANRCTI nr. 321/2008, *Romtelecom* a indicat faptul că, prin intermediul numerelor de forma 118(xyz) solicitate, va asigura totodată serviciul de conținut, adică serviciul de informații privind abonații.

În cadrul dezbaterilor, *Romtelecom* a precizat că serviciul de informații privind abonații furnizat prin intermediul numărului național scurt 118932 a fost lansat comercial la data de 28 aprilie 2009 și poate fi accesat atât din rețeaua reclamantei, cât și din rețelele altor furnizori de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

Având în vedere alegația *Ines Group* potrivit căreia *Romtelecom* nu a respectat termenul de activare a resurselor de numerotație de forma 118(xyz) care i-au fost alocate, respectiv termenul de solicitare a bazei de date de la alți furnizori de servicii de comunicații electronice care asignează numere abonaților, acestea nefiind termene de recomandare, ci termene prevăzute de Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011, a căror nerespectare atrage aplicarea de sancțiuni, Comisia face următoarele precizări.

În ceea ce privește termenul de activare a resurselor de numerotație de forma 118(xyz), potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) lit. c) din Decizia președintelui ANRCTI nr. 321/2008, titularului LURN îi incumbă obligația de a activa fiecare număr național de forma 118(xyz) care i-a fost alocat, prin lansarea unui serviciu de informații privind abonații care este accesibil publicului, în termen de cel mult 12 luni de la data alocării respectivului număr. Pentru verificarea îndeplinirii acestei obligații, titularul LURN este ținut de a transmite ANCOM o notificare în termen de 30 de zile de la data activării. Față de aceste dispoziții legale exprese, Comisia precizează că reclamanta și-a îndeplinit aceste obligații atât la momentul activării numărului 118932, cât și ulterior, la activarea numerelor 118119, 118200, 118811 și 118300.

În ceea ce privește solicitarea bazei de date de către furnizorii de servicii de informații privind abonații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere abonaților, Comisia învederează că legislația nu prevede niciun termen maxim în care aceasta poate fi solicitată. Termenul la care face în mod eronat referire pârâta este cel prevăzut de dispozițiile art. 25 alin. (1)¹⁸ din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011 și reprezintă termenul în care furnizorul de serviciu universal desemnat trebuia să solicite bazele de date de la furnizorii de servicii de comunicații electronice care asignează numere abonaților, în vederea atingerii obiectivului stabilit de prevederile art. 6 alin. (1)¹⁹ din Legea nr. 304/2003, și anume realizarea unui registru complet al abonaților. Prin urmare, în situația de față, în sarcina *Romtelecom*, ca furnizor de servicii de informații privind abonații, nu incumba vreun termen legal în ceea ce privește formularea unei solicitări de punere la dispoziție a bazei de date cu abonații *Ines Group*.

¹⁸ potrivit căroră „În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 23 alin. (1), în termen de 14 zile de la data comunicării deciziei de desemnare, furnizorii de serviciu universal vor solicita furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului, care atribuie numere de telefon abonaților, transmiterea tuturor informațiilor relevante necesare în vederea realizării bazei de date complete prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. a).”

¹⁹ În prezent, art. 80 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011

Pe cale de consecință, Comisia evidențiază următoarele aspecte:

- a) furnizarea serviciilor de informații privind abonații, ca servicii de conținut, nu este condiționată în România de obținerea unei licențe sau autorizații speciale în acest scop;
- b) prevederile Deciziei președintelui ANCOM nr. 338/2010 recunosc dreptul furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului de a asigura servicii de informații privind abonații;
- c) în cadrul procedurii privind dobândirea dreptului de a utiliza anumite numere naționale scurte de forma 118(xyz), *Romtelecom* a indicat că va asigura în nume propriu servicii de informații privind abonații;
- d) *Romtelecom* a transmis ANSPDCP²⁰ notificarea prin care a anunțat efectuarea de prelucrări de date cu caracter personal.

Având în vedere aceste considerente, rezultă că *Romtelecom* este un furnizor de servicii de informații privind abonații, îndrituit a obține de la furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților informațiile relevante privind abonații acestora, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, respectiv, în prezent, cu prevederile art. 69 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

1.2. Obligația ce le revine furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii, prevăzută de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, respectiv de prevederile art. 69 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011

Înainte de a analiza existența unei încălcări a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 de către *Ines Group*, Comisia va face o serie de precizări referitoare la sfera de aplicare a acestor prevederi legale în ceea ce privește persoanele îndreptățite să solicite informațiile relevante, destinatarii obligației legale menționate, precum și condițiile în care aceste informații trebuie puse la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților.

În ceea ce privește persoanele îndreptățite să solicite informațiile relevante, precizăm că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților le revine obligația de a transmite furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii. Prin intermediul dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, legiuitorul român a asigurat premisele pentru obținerea informațiilor relevante privind abonații tuturor furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon, astfel încât furnizarea serviciilor de informații privind abonații să devină o piață competitivă, la care să aibă acces un număr cât mai mare de persoane, nu numai acelea care au calitatea de furnizori de servicii de comunicații electronice.

În absența acestor dispoziții legale, furnizarea serviciilor de informații privind abonații în mod practic ar putea fi realizată numai de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, iar fiecare serviciu de informații privind abonații ar cuprinde exclusiv abonații unui anume furnizor de servicii de comunicații electronice. Într-un asemenea scenariu, realizarea, în afara sferei serviciului universal, a unui serviciu de informații privind abonații care să cuprindă abonații mai multor furnizori de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon ar fi imposibilă.

²⁰ Potrivit informațiilor disponibile pe pagina de internet a acestei instituții, www.data-protection.ro

Prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 au avut așadar ca obiectiv principal prevenirea apariției consecințelor expuse mai sus, separând din punct de vedere juridic furnizarea de servicii de comunicații electronice de furnizarea de servicii de informații privind abonații, asigurând astfel posibilitatea existenței unor furnizori de servicii de informații privind abonații care să nu fie în mod necesar și furnizori de servicii de comunicații electronice. Cu toate acestea, art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 nu a interzis ca un furnizor de servicii de comunicații electronice să fie în același timp și furnizor de servicii de informații privind abonații, situație care a fost prezentată în extenso la pct. C.II. subpct. 1.1.

În cuprinsul considerentului nr. 35 din preambulul Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (denumită în continuare Directiva privind serviciul universal), se precizează expres că activitatea de furnizare a serviciilor de informații privind abonații este deschisă concurenței. Așa fiind, dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 trebuie interpretate în sensul că au creat premisele apariției mai multor servicii de informații privind abonații care să cuprindă un număr cât mai mare de intrări în baza de date care face obiectul acestor servicii.

Furnizarea cel puțin a unui serviciu de informații privind abonații având un anumit standard de performanță, respectiv care să fie complet, adică să cuprindă cel mai mare număr posibil de intrări, a fost inclusă în sfera de aplicabilitate a serviciului universal, existența unui serviciu cu asemenea parametri de performanță fiind apreciată la nivelul Uniunii Europene ca având o importanță deosebită pentru cetățeni.

Totuși, includerea serviciului de informații privind abonații având anumite standarde de performanță în sfera de intervenție a serviciului universal și desemnarea unui furnizor de serviciu universal nu exclud dreptul oricărui alt furnizor de servicii de informații privind abonații de a avea acces în condiții nediscriminatorii comparativ cu cele acordate furnizorului de serviciu universal la resursa esențială fără de care asigurarea serviciului de informații privind abonații nu ar fi posibilă, și anume informațiile relevante privind abonații.

O asemenea poziție a fost exprimată chiar de către CJUE: „Pe de altă parte, considerentul (35) al Directivei privind serviciul universal prevede că furnizarea de servicii de informații telefonice și de liste de abonați telefonici este deja deschisă concurenței. Or, pe o piață concurențială, obligația întreprinderilor care alocă numere de telefon de a transmite, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din această directivă, datele cu privire la propriii abonați permite, în principiu, nu numai întreprinderii desemnate să asigure respectarea obligației de serviciu universal prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din directiva menționată, **ci și oricărui furnizor de servicii telefonice să constituie o bază de date exhaustivă și să desfășoare activități pe piața serviciilor de informații telefonice și de liste de abonați telefonici.** În această privință, este suficient ca furnizorul vizat să solicite fiecărei întreprinderi care alocă numere de telefon datele relevante cu privire la abonații săi²¹. (subl. ns.)

De altfel, o interpretare contrară, precum cea exprimată de către *Ines Group*, potrivit căreia art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 ar avea incidență numai în cazul furnizorului de serviciu universal, nu ar face decât să garanteze existența unui monopol pe piața serviciilor de informații privind abonații. Or, în contextul în care numai furnizorul de serviciu universal ar putea beneficia de acces la resursa esențială pentru asigurarea serviciului de informații privind abonații, apariția unor concurenți pe această piață ar fi, dacă nu imposibilă, atunci extrem de puțin probabilă, ceea ce ar contraveni prevederilor Directivei privind serviciul universal cu privire la necesitatea existenței unei concurențe deschise pe această piață.

Potrivit considerentului nr. 1 din preambulul Directivei privind serviciul universal, liberalizarea sectorului comunicațiilor electronice se realizează în paralel cu asigurarea condițiilor furnizării serviciului universal. Prin urmare, prin însăși natura sa, serviciul universal nu este o modalitate de a asigura un anumit monopol, ci un mijloc prin care autoritățile publice intervin pe o piață liberă exclusiv în scopul atingerii unor obiective de incluziune socială. În consecință, cadrul de reglementare a sectorului comunicațiilor electronice nu poate fi interpretat în sensul că,

²¹ A se vedea considerentul nr. 36 din Hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-543/09

prin includerea unui serviciu în sfera serviciului universal sau desemnarea unui furnizor cu obligații referitoare la asigurarea serviciului universal, legiuitorul ar fi prevăzut și dispoziții legale care să aibă ca obiectiv înlăturarea concurenței libere de pe respectiva piață ori a asigurării mijloacelor adecvate instituirii unui monopol de fapt.

Astfel cum se arată și în Concluziile²² Avocatului General prezentate la data de 17 februarie 2011 în cauza C-543/09, din examinarea globală a Directivei privind serviciul universal reiese că autorii directivei au urmărit, prin articolul 25 alineatul (2) din această directivă, două obiective principale. Pe de o parte, prin această obligație de punere la dispoziție a informațiilor relevante privind abonații trebuie să se asigure faptul că garantarea existenței unei oferte minime de servicii de comunicații la un preț accesibil, care respectă anumite cerințe de calitate, sub forma unui serviciu universal pe piața registrelor de abonați accesibile publicului, poate fi realizată și în practică. A impune furnizorilor de telefonie care asignează numere de telefon abonaților obligația să transmită, la cerere, datele relevante referitoare la abonații lor permite garantarea existenței cel puțin a unui registru complet al abonaților telefonici care asigură dreptul abonaților de a fi înscrși într-o bază de date necesară în acest scop, drept instituit în prezent în mod expres prin prevederile articolului 25 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal.

Această interpretare este susținută și de modificarea articolului 25 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal prin Directiva 2009/136/CE²³. În noua sa versiune, articolul 25 alineatul (1) prevede, alături de dreptul abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului de a fi înscrși într-un registru al abonaților, și dreptul ca datele lor să fie puse la dispoziția furnizorilor de servicii de informații și/sau de registre ale abonaților, în conformitate cu dispozițiile articolului 25 alineatul (2) din același act normativ. Astfel, obligația prevăzută la articolul 25 alineatul (2) din Directiva privind serviciul universal impune furnizorilor de servicii de comunicații electronice, aceea de a transmite furnizorilor de servicii de informații și/sau de registre ale abonaților datele referitoare la propriii abonați, este reformulată ca drept al abonatului, rațiune pentru care acest alineat se regăsește în capitolul privind drepturile utilizatorilor finali. Această modificare a fost transpusă fidel și în legislația noastră, art. 69 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 prevăzând că „*Toți abonații la serviciile de telefonie destinate publicului au dreptul de a fi incluși în baze de date în vederea furnizării serviciilor de informații privind abonații sau a registrelor abonaților prevăzute la art. 80 și de a le fi puse informațiile proprii la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, în conformitate cu dispozițiile alin. (2).*”

Mai mult decât atât, obligația prevăzută la art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 cuprinde printre exigențele sale și condiția nediscriminării în ceea ce privește punerea la dispoziție a bazelor de date. În cazul în care furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților ar trebui să pună numai la dispoziția furnizorului de serviciu universal informațiile relevante privind propriii abonați, atunci condiția nediscriminării ar fi lipsită de aplicabilitate, existența unui element de raportare pentru a aprecia îndeplinirea sau nu a acestei condiții fiind imposibilă. Or, normele generale de drept obligă la o interpretare a prevederilor legale în scopul producerii de efecte, iar nu în vederea lipirii lor de efecte.

În consecință, considerentele expuse mai sus, precum și existența condiției nediscriminării nu numai că relevă eroarea argumentației *Ines Group*, dar fundamentează interpretarea potrivit căreia îndrituit a obține informațiile relevante privind abonații furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului este orice furnizor de servicii de informații privind abonații, independent de faptul că acesta este sau nu furnizorul de serviciu universal desemnat, scopul dispozițiilor legale în cauză fiind acela de a asigura accesul tuturor

²² A se vedea considerentele 53-55

²³ a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului

conurenților de pe această piață la resursa esențială fără de care obiectul de activitate nu ar exista.

Așadar, interpretarea literală, sistematică și teleologică a art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 conduce la concluzia că persoanele îndreptățite să solicite și să le fie puse la dispoziție informațiile relevante privind abonații sunt furnizorii de servicii de informații privind abonații.

În ceea ce privește destinatarii obligației prevăzute la art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, astfel cum am arătat deja mai sus, aceste prevederi legale stipulează foarte clar că aceștia sunt furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților. În speța de față, pârâta îndeplinește această condiție, având în vedere faptul că, prin LURN nr. 10.5/04.06.2010 și nr. 10.6/04.06.2010, i-au fost alocate resurse de numerotație în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului și a asignării acestora utilizatorilor finali. Potrivit raportului de utilizare a resurselor de numerotație aferent anului 2011, transmis ANCOM de către *Ines Group* în conformitate cu obligația legală de raportare, aceasta a asignat abonaților numere de telefon din blocurile de numere alocate de Autoritate.

De asemenea, nu poate fi reținută nici susținerea *Ines Group* potrivit căreia *Romtelecom* ar fi putut solicita *Infoclick* informațiile relevante privind abonații *Ines Group*, pentru motivele ce urmează a fi prezentate.

În acest sens, trebuie subliniat, mai întâi, că *Infoclick* nu este un furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților, ci un furnizor de servicii de informații privind abonații. Apoi, chiar în ipoteza în care *Infoclick* ar fi fost un furnizor de servicii de comunicații electronice care asignează numere de telefon abonaților, având concomitent calitatea de furnizor de serviciu universal pentru punerea la dispoziția utilizatorilor finali a unui serviciu/registru de informații privind abonații, acestuia i-ar fi incumbat obligația să transmită *Romtelecom* exclusiv informațiile relevante privind propriii abonați, iar nu informațiile privind abonații altor furnizori de servicii de comunicații electronice pe care le-a obținut în virtutea calității de furnizor de serviciu universal.

Având în vedere obiectivul realizării cel puțin a unui registru de informații complet privind abonații, dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 trebuie interpretate în sensul că destinatarul obligației prevăzute de acestea este fiecare furnizor de servicii de comunicații electronice care asignează numere de telefon abonaților în parte, în ceea ce privește informațiile relevante ale propriilor abonați. Această interpretare a fost dată chiar de către CJUE²⁴, care a fost solicitată prin intermediul unei întrebări preliminare să clarifice înțelesul dispoziției corespunzătoare din legislația Uniunii Europene pe care art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 a transpus-o în legislația națională, și anume, așa cum am prezentat anterior, art. 25 alin. (2) din Directiva privind serviciul universal.

Este adevărat că, în scopul promovării concurenței, art. 25 alin. (2) din Directiva privind serviciul universal nu se opune adoptării de către legiuitorul național a unei dispoziții prin care să oblige furnizorii de servicii de comunicații electronice care asignează numere de telefon abonaților să pună la dispoziția furnizorilor de servicii de informații și datele relevante ale altor abonați decât cei proprii, în măsura în care le dețin²⁵. Totuși, art. 25 alin. (2) din Directiva privind serviciul universal nu obligă statul român să adopte o asemenea reglementare, prin care obligația de transfer a informațiilor relevante privind abonații să se extindă și asupra datelor abonaților cărora furnizorul de servicii de telefonie în cauză nu le-a asignat numere de telefon. În orice caz, o soluție de genul celei descrise mai sus nu ar putea exonera *Ines Group* de propria obligație, respectiv de a transmite informațiile relevante privind propriii abonați, aceasta nefiind afectată din punct de vedere juridic dacă și unui terț (de exemplu, *Infoclick*) i-ar incumba obligația să transmită *Romtelecom* informațiile relevante privind abonații *Ines Group*.

Prin urmare, având în vedere că legiuitorul român nu a adoptat o soluție precum cea a legiuitorului german, potrivit legislației în vigoare în domeniul comunicațiilor electronice furnizorul unui serviciu de informații privind abonații este îndrituit să obțină informațiile relevante necesare

²⁴ A se vedea considerentul nr. 30 și 31 din Hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-543/09

²⁵ A se vedea considerentul nr. 47 din Hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-543/09

În vederea asigurării serviciului de conținut numai de la furnizorul care a asignat numerele de telefon abonaților, iar nu de la un alt furnizor de servicii de comunicații electronice. În consecință, în lumina obligațiilor care decurg din prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, *Romtelecom* poate obține informațiile relevante privind abonații *Ines Group* numai de la acest furnizor.

Cu privire la condițiile în care *Ines Group*, în calitate de furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților, avea obligația de a pune la dispoziția *Romtelecom* informațiile relevante privind abonații proprii, Comisia precizează că, potrivit prevederilor legale menționate, cererea *Romtelecom* trebuia să îndeplinească o singură condiție, și anume aceea a rezonabilității. În acest sens, având în vedere că *Romtelecom* a solicitat *Ines Group* începerea negocierilor în vederea punerii la dispoziție a bazei de date conținând informațiile relevante privind abonații *Ines Group*, în condiții similare cu cele oferite anterior furnizorului de serviciu universal, întemeindu-și solicitarea pe dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, Comisia apreciază că solicitarea *Romtelecom* nu poate fi considerată ca fiind nerezonabilă.

În ceea ce privește sfera informațiilor considerate ca fiind „relevante” în sensul dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, acestea nu sunt altele decât cele pe care furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților le-au pus la dispoziția *Infoclick*, în calitate de furnizor de serviciu universal desemnat, în conformitate cu prevederile Deciziei președintelui ANRC nr. 1074/2004 privind implementarea serviciului universal în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare²⁶, și anume cele prevăzute la art. 16³ din decizia menționată. Or, în adresele sale către *Ines Group*, *Romtelecom* nu a solicitat alte date și condiții decât cele care sunt prevăzute de dispozițiile art. 24²⁷ din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011²⁸. De asemenea, obligația de a pune baza de date la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților se realizează în condiții nediscriminatorii. Or, *Ines*

²⁶ În prezent, aceleași informații prevăzute de art. 16³ se regăsesc la art. 24 din Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011 (care a abrogat Decizia președintelui ANRC 1074/2004)

²⁷ „Art. 24 - (1) Câmpurile bazei de date complete prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. a) vor cuprinde următoarele informații cu privire la abonații serviciilor de telefonie destinate publicului, cu respectarea prevederilor legale din domeniul protecției datelor cu caracter personal:

a) numele abonatului persoană fizică, respectiv denumirea abonatului persoană juridică, după caz (un câmp alfanumeric de maximum 256 de caractere);

b) prenumele abonatului persoană fizică (un câmp alfanumeric de maximum 256 de caractere);

c) domiciliul abonatului persoană fizică, respectiv sediul social al abonatului persoană juridică, după caz, strada (un câmp alfanumeric de maximum 50 de caractere); numărul străzii, blocul, scara, apartamentul (un câmp alfanumeric de maximum 60 de caractere); localitatea: satul, orașul sau municipiul (un câmp alfanumeric de maximum 25 de caractere); sectorul (un câmp alfanumeric de maximum 12 caractere); unitatea administrativ-teritorială de bază: comuna sau orașul (un câmp alfanumeric de maximum 25 de caractere); județul (un câmp alfanumeric de maximum 25 de caractere).

d) codul unic de înregistrare al abonatului persoană juridică (un câmp numeric de maximum 13 caractere sau, după caz, conform formatului codului unic de înregistrare în vigoare);

e) denumirea filialei sau, după caz, a sucursalei abonatului persoană juridică (un câmp alfanumeric de maximum 256 de caractere);

f) numărul sau numerele de telefon al/ale abonatului, după caz (câte un câmp numeric de maximum 13 caractere pentru fiecare element);

g) numărul sau numerele de fax al/ale abonatului, după caz (câte un câmp numeric de maximum 13 caractere pentru fiecare element).

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) lit. c) vor cuprinde:

a) strada (un câmp alfanumeric de maximum 50 de caractere);

b) numărul străzii, blocul, scara, apartamentul (un câmp alfanumeric de maximum 60 de caractere);

c) localitatea: satul, orașul sau municipiul (un câmp alfanumeric de maximum 25 de caractere);

d) unitatea administrativ-teritorială de bază: comuna sau orașul (un câmp alfanumeric de maximum 25 de caractere);

e) sectorul (un câmp alfanumeric de maximum 12 caractere);

f) județul (un câmp alfanumeric de maximum 25 de caractere)”.

²⁸ În ceea ce privește categoriile de informații considerate „relevante”, legislația secundară – atât Decizia președintelui ANRC nr. 1074/2004, cât și Decizia președintelui ANCOM nr. 7/2011 – a fost elaborată de ANCOM având în vedere sfera de cuprindere a informațiilor relevante precum a fost evidențiată de CJUE în considerentul nr. 36 din cauza C-109/03 (KPN Telecom BV v. Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA))

Group, în calitate de furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților, și-a respectat obligația legală de a pune la dispoziția *Infoclick* baza de date conținând informațiile relevante cu privire la abonații săi. Prin urmare, Comisia consideră neîntemeiată justificarea pârâtei privind necunoașterea categoriilor de informații solicitate de *Romtelecom*, din moment ce solicitările *Romtelecom* au fost ulterioare solicitării *Infoclick* și aveau același obiect.

Cu privire la modalitatea de constituire, respectiv de punere la dispoziția *Romtelecom* a bazei de date conținând informațiile relevante ale abonaților *Ines Group*, aceasta presupune respectarea dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004. În acest sens, Comisia precizează că ANCOM și ANSPDCP au făcut publică o poziție comună cu privire la aceste aspecte, sub forma unui document cu valoare de recomandare, intitulat „*Precizările și recomandările comune elaborate de către ANCOM și Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal*”²⁹ (denumite în continuare „*Precizările și recomandările comune*”). Astfel, potrivit acestui document, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 506/2004, în forma în vigoare la data introducerii sesizării, statuau **dreptul abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului de a fi informați de furnizorii de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, în mod individual, gratuit și în scris, înainte de includerea acestora în registrele abonaților, asupra scopului întocmirii acestor registre, precum și asupra oricăror alte posibilități de utilizare, bazate pe funcții de căutare integrate registrelor puse la dispoziție în formă electronică.** În aceeași ordine de idei, abonații aveau dreptul de a decide, în mod gratuit, asupra includerii datelor lor de identificare în registrele abonaților, precum și asupra categoriilor de date ce urmează a fi incluse în aceste registre.

De asemenea, abonaților trebuia să li se ofere, în orice moment, posibilitatea de a verifica, rectifica sau elimina datele lor cu caracter personal din registrul abonaților sau serviciul de informații privind abonații, precum și posibilitatea de a-și introduce datele la un moment ulterior, atât prin intermediul furnizorilor de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon, cât și prin contactarea directă de către abonat a furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților. Totodată, Comisia dorește să evidențieze că solicitarea acordului abonaților pentru includerea în registre este de natură a crea premisele respectării principiului nediscriminării în momentul transmiterii bazelor de date către furnizorii de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților. Prin urmare, neacordarea oportunității abonaților de către furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care le-a asignat acestora numere de telefon, de a figura într-un registru al abonaților reprezintă încălcarea dreptului acestora de a decide dacă doresc sau nu ca datele lor de identificare să figureze în registrul respectiv. În mod subsecvent, refuzul punerii la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații, la cererea rezonabilă a acestora, a informațiilor relevante ale abonaților care doresc ca datele lor de identificare să fie publice prin intermediul registrului abonaților, reprezintă nu numai încălcarea art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, respectiv a art. 69 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, ci și a dreptului abonaților de a putea figura în acel registru.

Totodată, în ceea ce privește modalitatea de realizare a informării abonaților, așa cum se arată în *Precizările și recomandările comune*, aceasta se poate realiza o singură dată pentru includerea datelor cu caracter personal în mai multe sau chiar în toate registrele abonaților, cu condiția specificării acestui aspect în cuprinsul informării și în măsura în care scopul întocmirii registrelor și posibilitățile de utilizare sunt similare.

Având în vedere aceste considerente, precum și aspectele expuse la pct. C.I., Comisia apreciază că, odată ce pârâta a obținut consimțământul abonaților săi în vederea includerii datelor lor cu caracter personal în registrul abonaților sau a serviciului de informații privind abonații furnizat de *Infoclick*, punerea acestor date la dispoziția unui alt furnizor care intenționează să ofere aceleași servicii, fără obținerea unui nou consimțământ al abonatului

²⁹ http://www.ancom.org.ro/precizari-anspdcp-_3607

respectiv, nu poate aduce atingere esenței dreptului acestuia la protecția datelor sale cu caracter personal.

În ceea ce privește informațiile relevante ale abonaților de telefonie obținute de la furnizorii de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților de către furnizorii de servicii de informații privind abonații, precizăm că acestea trebuie să fie utilizate doar în scopul pentru care a fost obținut consimțământul abonaților respectivi, și anume cel al furnizării serviciului de informații privind abonații, în caz contrar prevederile Legii nr. 506/2004 nefiind respectate.

Prin urmare, având în vedere susținerile părților, documentele depuse la dosar, precum și cadrul legal aplicabil, Comisia constată că *Ines Group* a încălcat dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, respectiv obligația care incumbă acesteia, în calitate de furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asignează numere de telefon abonaților, de a pune la dispoziția *Romtelecom*, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, la cererea rezonabilă a acestuia, toate informațiile relevante privind abonații *Ines Group*, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.

2. Capătul de cerere privind obligarea pârâtei ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea deciziei de soluționare a litigiului, să pună la dispoziția *Romtelecom*, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, toate informațiile relevante cu privire la abonații *Ines Group*, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii și fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004.

Având în vedere aspectele învederate cu ocazia soluționării pe fond a primului capăt de cerere (C.II.), inclusiv cu privire la constatarea încălcării de către *Ines Group* a obligației legale stabilite de prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, pârâta urmează a fi obligată ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea prezentei decizii, să pună la dispoziția *Romtelecom*, în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, toate informațiile relevante cu privire la abonații *Ines Group*, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii în conformitate cu dispozițiile art. 69 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 111/2011 și fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004.

În ceea ce privește condițiile în care *Ines Group* urmează să pună baza de date la dispoziția *Romtelecom*, Comisia consideră că, în scopul asigurării respectării principiului nediscriminării prevăzut de art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, pârâta trebuie să îi transmită reclamantei toate informațiile relevante privind abonații săi în aceleași condiții cu cele aplicate cu ocazia transmiterii bazei de date către *Infoclick*, inclusiv în ceea ce privește modalitatea și termenele de punere la dispoziție a acestora. Astfel, asigurarea principiului nediscriminării se referă atât la condițiile tarifare agreeate cu furnizorii de serviciu universal, cât și la alte elemente în afara celor tarifare, precum conținutul bazelor de date, respectiv al prevederilor contractuale, termenele și modalitatea de transmitere a bazelor de date.

Cu privire la tarifele percepute pentru transmiterea și actualizarea bazei de date, care, potrivit prevederilor legale menționate, trebuie să fie orientate în funcție de costuri, Comisia învederează că, în acord cu practica jurisprudențială a CJUE³⁰, ANCOM a exprimat în mai multe rânduri poziția potrivit căreia costurile determinate de obținerea consimțământului propriilor abonați în vederea elaborării și menținerii unei evidențe a datelor cu caracter personal ale acestora sunt considerate costuri implicite serviciului de telefonie oferit de furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului. Pentru a fi îndeplinite exigențele de echitabilitate și obiectivitate dispuse de art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003, respectiv, în prezent, de art. 69 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, costurile aferente creării, implementării și

³⁰ A se vedea Decizia CJUE în cauza C-146/00 (Comisia Europeană v. Republica Franceză), în special considerentul nr. 68, respectiv Decizia CJUE în cauza C-109/03 (KPN Telecom BV v. OPTA), în special considerentul nr. 39

testării procedurii de export a bazei de date în formatul utilizat pentru transmiterea bazei de date către *Infoclick* pot fi recuperate de către furnizorul de servicii de comunicații electronice care asignează numere de telefon abonaților numai o singură dată, în proporții egale, de la toți furnizorii de registre sau de servicii de informații privind abonații care beneficiază de respectivele informații relevante, în condiții similare, independent de circumstanța că aceștia au fost sau nu desemnați drept furnizori de serviciu universal. De regulă, aceste costuri sunt percepute inițial, în întregime, primului solicitant al informațiilor relevante, urmând ca solicitanții ulteriori să-i compenseze acestuia cota-parte aferentă sumelor plătite furnizorului de servicii de comunicații electronice care atribuie numere de telefon abonaților de către primul beneficiar al respectivei baze de date, aceștia fiind apoi la rândul lor îndreptățiți la compensare, pe baza aceluiași principii, în eventualitatea apariției unor solicitanți subsecvenți.

Totodată, în situația în care aceeași bază de date este solicitată și pusă la dispoziția mai multor furnizori de servicii de informații privind abonații, costurile recurente ce pot fi recuperate de la fiecare beneficiar al bazei de date respective sunt exclusiv cele aferente transmiterii efective a acestei baze de date – și anume, cele privind utilizarea serverului de comunicații, în cazul transmiterii on-line a bazei de date, respectiv suportul și cheltuielile transmiterii acestuia în cazul transmiterii pe suport optic a bazei de date, precum și manopera aferentă acestor activități – precum și cele aferente transmiterii actualizărilor periodice ale informațiilor relevante.

În consecință, *Ines Group* nu este îndreptățită a recupera de la *Romtelecom* costurile determinate de obținerea consimțământului propriilor abonați, întrucât acestea sunt implicate serviciului de telefonie oferit de *Ines Group*, dar nici costurile aferente creării bazei de date conținând informațiile relevante ale abonaților care și-au exprimat consimțământul cu privire la includerea datelor lor cu caracter personal într-un registru al abonaților, întrucât aceste costuri au fost deja recuperate de la *Infoclick*, primul solicitant al bazei de date cu abonații pârâtei. Reclamanta urmează, așadar, să compenseze în mod corespunzător *Infoclick* cu cota-parte din sumele aferente creării bazei de date, plătite de către aceasta pârâtei la momentul inițial al punerii la dispoziție a bazei de date menționate. *Ines Group* poate recupera de la *Romtelecom*, în integralitate, costurile recurente, astfel cum au fost explicate anterior.

În ceea ce privește conținutul bazei de date pe care *Ines Group* urmează să o furnizeze reclamantei, Comisia învederează că aceasta trebuie să conțină toate informațiile relevante cu privire la abonații *Ines Group* rezultate ca urmare a interogării realizate în vederea includerii datelor lor cu caracter personal în registrul abonaților sau a serviciului de informații privind abonații furnizat de *Infoclick*, actualizate astfel încât să nu fie încălcat dreptul niciunui abonat al *Ines Group* de a fi înscris în registrul public al abonaților furnizat de *Romtelecom*.

Totodată, actualizarea bazei de date trebuie să se realizeze cu respectarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 506/2004, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2012, respectiv, totodată, prin intermediul unei clauze contractuale realizate în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011.

FAȚĂ DE CONSIDERENȚELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

1. Admite primul capăt de cerere și constată încălcarea, de către S.C. Ines Group S.R.L., a obligației de a pune la dispoziția S.C. Romtelecom S.A., în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, la cererea rezonabilă a acestuia, toate informațiile relevante privind abonații S.C. Ines Group S.R.L., într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii, prevăzută de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată.

2. Admite cel de-al doilea capăt de cerere și obligă S.C. Ines Group S.R.L. ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea prezentei decizii, să pună la dispoziția S.C. Romtelecom S.A., în calitate de furnizor de servicii de informații privind abonații, toate informațiile relevante cu privire la abonații S.C. Ines Group S.R.L., în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii, în conformitate cu dispozițiile art. 69 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 111/2011 și fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 506/2004.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
Marius Cătălin MARINESCU**

București, 20 noiembrie 2012
Nr. 950